

[M. C. Jensen.]

dog ikke af Jagt, saa indrømmer jeg, at dette er rigtigt; vore Fiskere lever naturligvis først og fremmest af Fiskeri. Men hvis man tager Fiskeristatistikken og ser, hvad vore Fiskeres Fortjeneste er, vil man forstaa, at alene dette, at Fiskere i forskellige Dele af Landet kan have en Indtægt af Jagten paa mellem 100 og 200 Kr. om Vinteren, betyder overordentlig meget for dem under Hensyn til den lille Fortjeneste, de har i Forvejen.

Jeg beklager altsaa, at man har fremsat dette Forslag; men jeg beklager naturligvis i langt højere Grad, at man trods mine Henstillinger og Oplysninger ikke har været til at formaa til at fravige disse Bestemmelser. Overfor mine Henstillinger i saa Henseende har man gjort opmærksom paa, at Bestemmelserne skyldes en Overenskomst, der er truffet med andre Lande om dette Spørgsmaal. Jeg havde Lejlighed til ved første Behandling ganske kort at udtale, at jeg tør ikke bestride det, og at det sandsynligvis er rigtigt, at der findes en saadan Overenskomst. Men jeg maa hævde, at de, der har truffet en saadan Overenskomst, ikke har haft Spor af Føling med det praktiske Liv, som det rører sig indenfor de Kredse, denne Overenskomst rammer, de har ikke haft Spor af Forstaaelse af, hvad det betyder for disse Mennesker, at man saaledes lukker af for dem.

Dette gælder ogsaa det Ændringsforslag, som det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (H. C. Andersen) omtalte, vedrørende Forbud mod Jagt fra Motorbaade. Jeg skal ikke komme langt ind paa dette Spørgsmaal, idet jeg ganske kan slutte mig til min Partifælles Betragtninger. Men baade § 25 og § 27 indeholder Bestemmelser, som næsten udelukkende rammer vore Fiskere, og jeg synes ikke, Rigsdagen skulde vedtage en Lov, der forringer disse Menneskers Kaar yderligere, end de allerede er fra Naturens Side.

Jeg vil gerne henstille til det høje Tings Medlemmer at stemme for de af mig stillede Ændringsforslag under Nr. 8, 11 og 17. Derved vilde man afbøde det, jeg kalder en Urimelighed i Loven, noget, som er ganske nyt og ganske upaakrævet. Jeg synes, at det høje Landsting nu i den sidste, om jeg saa maa sige: den 11te Time — Sagen skal jo alligevel tilbage til Folketinget — burde gaa ind for en Ændring af Bestemmelser, som — jeg kan ikke se rettere — en stor Del af det høje Tings ærede Medlemmer maa være enig med mig i ikke burde findes i Loven.

Landbrugsministeren (Bording): De Ændringer, der er foreslaaet af Udvalget som Helhed eller af Flertallet indenfor Udvalget, kan jeg, som det fremgaar af Betænkningen, tiltræde og anbefale. Derimod kan jeg ikke modtage de Ændringsforslag, som er stillet af Mindretallene, og jeg maa om disse Ændringer, navnlig de, som er stillet til §§ 25—28, sige, at det forbavser mig i høj Grad, at Partiet Venstre har stillet Ændringsforslag netop til disse Paragraffer. De er, som bekendt, og som det fremgik af Bemærkningerne til Lovforslaget, da det blev fremsat i Folketinget i Fjor, indsat som Følge af en Forhandling, der er ført mellem Venstres Regering og Udlandet angaaende disse Forhold, en Forhandling, der resulterede i en Overenskomst gaaende ud paa, at man skulde gennemføre de Bestemmelser, som indeholdes i §§ 25—28. De nævnte Bestemmelser er tiltraadt af Modparten, og man har her i Landet kun taget det Forbehold, at de skulde indføres ved en Jagtlovsændring. Det forbavser mig derfor, at Partiet Venstre nu gaar direkte imod dem, og ikke mindst forbavser det mig, at den ærede sidste Taler talte saa kraftigt imod dem og saa stærkt fordømte de Mænd, som er gaaet ind paa denne Overenskomst. Det forbavser mig, at man her tager Afstand fra sit eget Ministerium, hvad man har gjort ved de paagældende Ændringsforslag, og det vil blive interessant at se, hvorledes det gaar med de Medlemmer af det høje Landsting, som var Medlemmer af det Ministerium, der gik med til Overenskomsten — man kan dog ikke tænke sig, at de nu, da de ikke er Medlemmer af Regeringen, indtager et andet Standpunkt end i sin Tid, da de var Medlemmer af Regeringen.

Med Hensyn til Ansvarsforsikring udtalte det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (H. C. Andersen), at man ogsaa fra Venstres Side vilde være med til at kræve, at Jægerne skulde ansvarsforsikres, men saaledes som Flertallet havde formet Regelen — en Ordning, jeg har tiltraadt — vilde det betyde en dobbelt Ansvarsforsikring. Efter min Opfattelse dækker de Forsikringer, der nu paatænkes, ikke tilnærmelsesvis den Skade, der kan ske ved at gaa med Jagtgevær. Hændelig Skade er ikke medtaget, og efter Mejeriernes og Landbrugets Ulykkesforsikrings Vedtægter er en Mand kun ansvarsforsikret, saa længe han er i sin Virksomhed; saa snart han fraflytter Virksomheden, er han ikke ansvarsforsikret, og ingen kan se paa det Jagttegn, som han har løst om Efteraaret, om han sælger sin